

Verslag vergadering raadsronde raadzaal d.d. 8 oktober 2019

Verslag: mevrouw Sinsel (Notuleerservice Nederland)

Beleidskader armoede en schuldhulpverlening 2020-2024

Aanwezig:

Voorzitter: mevrouw Van Ham
College: wethouder De Graaf en wethouder Janssen
Griffie: de heer Golsteijn (secretaris)
Fractiewoordvoerders: de dames Demas, Habets, Korsten, Nuyts, Meijer-Coninx, Van Loo, Slangen en Van de Wouw en de heren Garnier, M. Janssen, Passenier, Raike, Es Sadki, Schulpen en Vrehan
Ambtenaren: mevrouw Kessels en de heer Kramer

De voorzitter opent de vergadering om 19.03 uur. De voorzitter deelt mee dat op 24 september jl. de stadsronde plaats heeft gevonden, waarbij aan de hand van roulerende tafelgesprekken (KBL, SZMH, ASD) het beleidskader is besproken met burgers en partners uit de stad. De raadsleden hebben input opgehaald voor de raadsronde. Conform het advies van Movisie ligt de nadruk de komende jaren op het continueren van de bestaande aanpak en pilots, en vooral op het verbeteren van de eenheid en samenhang in de veelheid van activiteiten. Daarnaast krijgen preventie en vroegsignalering de komende jaren prioriteit. De verslagen zitten ook bij de vergaderstukken.

Eerste termijn

De **Sociaal Actieve Burgerpartij** (Schulpen) vindt het jammer dat zelfs in het rijke Maastricht beleid gemaakt moet worden over armoede en schuldhulpverlening. Het is echter een feit dat armoede in de hedendaagse samenleving niet meer uit te sluiten is. De fractie is blij met de conclusie dat daar waar schulden zijn – op elk inkomstenniveau – ook armoede kan ontstaan. Verder is de fractie het eens met de drie beslispunten van het raadsvoorstel.

Partij Veilig Maastricht (Garnier) maakt zich zorgen over de regie bij het armoedebeleid. Veel organisaties en belanghebbenden houden zich bezig met het armoedebeleid. Dat is heel positief. Ook het college en de raad geven aan armoede een hoge prioriteit. Dat kan echter ook betekenen dat een centrale regie uit het oog wordt verloren. Dat ziet men op termijn ook bij de kosten. Verder is een integrale aanpak bij de 50-gezinnen aanpak heel belangrijk. Hoe zit het echter met de noodlijdende mensen en gezinnen die buiten de 50-gezinnen aanpak vallen? Op basis van welke randvoorwaarden worden deze gezinnen geselecteerd? Wie is hiervoor eindverantwoordelijk? Hoe wordt de 50-gezinnen aanpak uiteindelijk gefinancierd? Is hiermee in de begrotingen van 2020, 2021 en 2022 rekening gehouden? De fractie denkt daarbij ook aan een noodzakelijke uitbreiding van het aantal fte. Verder kan de fractie zich ook goed voorstellen – vanwege de tekorten – dat bij het armoedebeleid keuzes gemaakt moeten worden. Wat betekent dit voor het aanvalsplan armoede, de eigen bijdrage Wmo, de rente van de Kredietbank Limburg en eventuele andere voorzieningen? Inkomenspolitiek maakt het voor de gemeente ook moeilijk om de armoede op te lossen. Op welke manier werken de gemeente en het Rijk samen om dit probleem op termijn toch te kunnen tackelen? Welke garantie is er ten aanzien van het armoedebeleid, ook als er financiële tegenvallers om de hoek komen kijken?

De fractie verwijst vervolgens naar een artikel in Zorg + Welzijn waarin staat dat mensen met schulden afzien van schuldhulpverlening door de hoge eisen van de gemeente. Slechts 7% van de mensen met schulden vindt ook de weg naar de schuldhulpverlening. Na de aanmelding haakt daarvan nog eens 5% af, vanwege de hoge eisen en het gebrek aan persoonlijke begeleiding. Het college heeft de ambitie om de armoede in Maastricht en in de regio in 2030 onder het landelijke gemiddelde te brengen. Dat is een mooie ambitie, maar er rest dus nog 10 jaar om dit te kunnen realiseren, waarbij men rekening moet houden met mogelijke financiële tegenvallers en veranderingen in de samenleving. Waarom wordt de ambitie niet gericht op 2025? De armoedebestrijding staat al decennia op de agenda van de stad. Partij Veilig Maastricht vindt dat het probleem effectiever, daadkrachtiger en sneller moet worden aangepakt.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) erkent dat armoede een schrijnend onderwerp is. De fractie gaat voor een zo effectief mogelijke hulp. Veel organisaties bieden helaas vaak geen hulp, maar geven alleen adviezen en hebben alleen wat vrijwilligers klaarstaan. Effectief helpt men de mensen in armoede

daarmee niet. De fractie wil het geld daarom anders alloceren. De 50-gezinnen aanpak is echter wel een goede aanpak. Daarnaast gaat nog steeds heel veel geld naar de bewindvoerders en naar de schuldhulpverlening. Ook moet er weer meer geld naar de schuldhulpverlening. De fractie constateert dat steeds meer mensen in financiële nood raken. Het probleem wordt dus alleen maar groter. Hoe krijgt de wethouder hierop grip? De fractie vindt dat de hulp zo pragmatisch mogelijk moet zijn. Mensen moeten zo snel mogelijk worden geholpen met korte lijntjes.

Het **CDA** (Es Sadki) vindt dat armoede in Maastricht zo effectief mogelijk moet worden bestreden. Wat is vanuit de talrijke bijeenkomsten en gesprekken concreet naar het armoedebeleid vertaald? Wat is buiten de bijzondere bijstand nog mogelijk? Er wordt prioriteit gegeven aan de oorzaken van armoede. Preventie en vroegsignalering zijn daarbij belangrijke thema's. Op welke wijze wordt hieraan invulling gegeven? Wat zijn de verwachtingen? Wanneer kan de raad de eerste resultaten verwachten? In het raadsvoorstel wordt onder andere gesproken over visie, missie en monitoren. Ook is het gemeentelijke beleid slechtes een schakel in de keten van aanpak. De doelen zijn groot (pagina 27). Wanneer kan de raad de eerste resultaten verwachten? Wat is de stand van zaken bij de 50-gezinnen aanpak? Wanneer wordt dit geëvalueerd? Welke ondersteuning krijgt de gemeente vanuit het Rijk?

50PLUS (Meijer-Coninx) stelt vast dat in het raadsvoorstel een duidelijke doelstelling staat; 'Maastricht heeft de ambitie geformuleerd om het percentage huishoudens met een laag inkomen in 2030 onder het landelijk gemiddelde brengen.' Dat is in het gunstigste geval dus drie colleges verder. Verder staat bij de nadelen dat geen invulling wordt gegeven aan het advies van de rekenkamer. De fractie vraagt of met het advies de aanbeveling van de rekenkamer wordt bedoeld. Waarom voert de wethouder – die de aanbeveling volledig omarmt – deze aanbeveling van de rekenkamer niet uit? Kan de wethouder de overwegingen weergeven? Betreft – bij de indicatoren – dit de begroting van 2020? Kan de wijze van monitoring van de Kredietbank Limburg smarter worden geformuleerd? Wanneer wordt dit toegevoegd? Verder wordt gesproken over een extra inzet van middelen. Is dat voor de begroting van 2020 wel realistisch?

De **Partij van de Arbeid** (Slangen) vindt dat het heel lang heeft geduurd voordat dit kader samen kan worden besproken. De PvdA begrijpt ook waarom. De wethouder heeft dit ook vaker toegelicht, maar Maastricht staat ondertussen nog steeds in de top 10 van steden met het hoogste percentage aan huishoudens die in armoede leven. De PvdA stelt tevreden vast dat armoede nu wel als een veel omvattender probleem wordt gezien, dan alleen een inkomensprobleem. De PvdA is ook blij met een aantal voorgestelde maatregelen. In het beste geval komt pas in 2030 het aantal huishoudens onder het landelijke gemiddelde. De PvdA vraagt zich af of hetgeen voorligt wel duurzaam is. De PvdA mist ook een aantal zaken.

De PvdA vraagt ten aanzien van kinderen in armoede of de wethouder ook naar de best practices van de buurgemeenten heeft gekeken, zoals de gemeente Heerlen die daarvoor een effectief beleid voert. Heeft de wethouder onder andere met de jongerenraad gesproken en met de onderwijsorganisaties? Met welke partners in de stad heeft de wethouder gesproken over kinderen in armoede? De PvdA denkt dat docenten in het basisonderwijs hierover veel meer kunnen vertellen dan Movisie.

Verder mist de PvdA specifiek het doelgroepenbeleid. De PvdA maakt zich zorgen over de werkende armen met schulden. De wethouder heeft ook nog niet overtuigend kunnen aantonen dat de wethouder deze groep in beeld heeft en dat hiervoor beleid wordt ontwikkeld. Verder mist de PvdA ook concreet beleid voor de wijken met de meest schrijnende problemen. Waarom is daarvoor geen doelgroepenbeleid geschreven? Waarom wordt niet concreet gestart met bepaalde maatregelen? De eigen organisatie – Sociale Zaken – geeft ook aan dat er nog steeds veel te veel voordeuren in Maastricht zijn en dat mensen vaak niet weten waar ze terecht kunnen. Waarom wordt niet gekozen voor een laagdrempeligere voorziening in de wijk in de vorm van een buurtloket? Het is immers belangrijk om dat dicht bij de mensen in te richten. De wethouder geeft aan geen extra geld nodig te hebben voor de uitvoering van het armoedebeleid. Daarnaast geeft de wethouder echter ook aan dat hij bepaalde pilots en experimenten onderdeel wil laten maken van het reguliere beleid. De PvdA denkt dat dit gewoon geld kost. De PvdA vraagt meer uitleg.

De **VVD** (Van de Wouw) vindt de analyse en het onderzoek belangrijk. De VVD is tevreden over de manier waarop dit in de eerste hoofdstukken inzichtelijk is gemaakt. Verder vraagt de VVD ook om meer inzicht in armoede onder werkenden en zzp'ers. Daarnaast vindt de VVD de aandacht voor maatwerk en preventie goed. De VVD mist wel de component onderwijs bij kinderen in armoede. De zaken die daarover vermeld worden zijn niet voldoende. Hoe kan de gemeente met scholen en andere partners samenwerken om die kinderen te ondersteunen? De school is ook een goede plek voor een

laagdrempelig contact met de ouders. De schooldirecteuren hebben dit in de stadsgesprekken ook aangegeven, maar dit staat niet in het stuk. De VVD vindt dit een gemiste kans.

De **Seniorenpartij Maastricht** (Habets) kan zich vinden in het advies van Movisie. De fractie is wel benieuwd naar de resultaten van het pilot Vindplaats van schulden. Hoe wordt dit gemeten? De rekenkamer concludeert dat een integraal beleidskader ten behoeve van armoede en schuldhulpverlening nodig is. De fractie vindt dat ook de overige dimensies bij de visie betrokken moeten worden, zoals inkomen, maatschappelijke participatie, opleiding, gezondheid, zelfredzaamheid, wonen en leefomgeving. De conclusie van de rekenkamer is dat er in het eerste jaar een aanvalsplan armoede wordt opgesteld. Vooralsnog mist de fractie dit aanvalsplan. Wanneer kan de raad dit tegemoet zien? Verder concludeert de rekenkamer dat de middelen effectief moeten worden besteed. Kan de raad een overzicht krijgen van de indicatoren aan de hand waarvan de effecten rondom armoede worden gemeten, zowel wat betreft armoede als voor de schuldhulpverlening en eventueel ook van de andere, nog op te nemen dimensies in het beleidskader?

Verder concludeert de rekenkamer ook dat meer inzicht in de doelgroepen en de specifieke kenmerken erg bruikbaar is. Er zou ook een investering in onderzoekscapaciteit nodig is. Wat is stand van zaken bij de onderzoekscapaciteit? De Seniorenpartij acht het ook van belang om met doelgroepen te werken. Verder acht de fractie het van belang dat de indicatoren worden opgesteld, zowel voor de begroting 2020, de te ontwikkelen armoede indicator, als voor de monitor sociaal domein. De fractie vindt dat de indicatoren in de begroting onvoldoende zijn. De fractie stelt daarom voor om hieraan een separate raadsavond te besteden, zodat de raad van gedachten kan wisselen over de indicatoren met betrekking tot het beleid dat moet worden opgesteld. De fractie hoort ook graag de mening van de andere fracties. Ten slotte vraagt de Seniorenpartij op welke manier de derde aanbeveling – over het meerjarige periodieke armoedeonderzoek en de nulmeting over de Maastrichtse definities – wordt meegenomen bij het op te stellen beleidskader. Ook stelt de fractie voor om een meting te doen op basis van vrij besteedbaar inkomen. Dit biedt immers meer inzicht in de stille armoede bij zzp'ers en bij mensen met een inkomen.

De **SP** (Vreken) is niet positief over dit langverwachte stuk. De SP heeft de nota naast de ambities van het coalitieakkoord over het armoedebeleid gelegd. De SP concludeert dat het voorliggende beleidskader niet voldoet. Het college moet dan ook haar huiswerk overdoen.

Uit de titel van het stuk 'Armoede en schuldhulpverlening' blijkt dat de nota zich vooral uitspreekt over inkomen en armoede, schulden en schuldhulpverlening en dat de aspecten wonen, opleiding, gezondheidszorg, maatschappelijke participatie minder of niet worden uitgewerkt. De SP mist dus de integrale analyse en zeker een integrale aanpak vanuit alle portefeuilles van het college. De SP denkt daarbij vooral aan de bijdragen vanuit het onderwijs, het woonlastenbeleid en de gezondheidszorg. Hoe kunnen deze beleidsterreinen bijdragen aan het verminderen van de armoede?

Verder mist de SP ook een visie op de aanpak van de stille armoede. Daarnaast mist de SP ook een visie op de aanpak van armoede onder doelgroepen. Mensen met een beperking hebben immers zorglasten in brede zin en die nemen alsmaar toe. Verder bevat de bijlage met activiteiten weliswaar een bruikbaar overzicht, maar er ontbreekt inzicht in de particuliere en vrijwilligers initiatieven. Hoe nu verder? Er ligt nu alleen een begin van een beleidskader. Een uitvoeringsplan ontbreekt. Verder zijn er ook meer manieren om preventie uit te werken. Hoe voorkomt men dat mensen onder het sociale minimum zakken? Ten slotte ontbreekt ook een streefcijfer op welk moment het college de armoede in Maastricht op een bepaald percentage wil teruggebracht hebben.

Wat vindt de SP wel goed aan de nota? Er ligt nu voor het eerst een beleidskader armoedebeleid voor en er ontstaat ook gedeeltelijk inzicht in de doelgroep die onder de armoedegrens leeft. Dit zijn mensen met een inkomen van 110% van het sociale minimum. Ten slotte onderschrijft de SP van harte de aanbevelingen van de Adviesraad Sociaal Domein.

Groep Gunther (Raïke) maakt zich zorgen. Waarom heeft dit zo lang geduurd? In Utrecht en Amsterdam ligt ook een heel mooi plan over de aanpak van stille armoede. Dat is ook meerdere malen aangegeven, maar hieraan werd geen ruchtbaarheid gegeven. De fractie is niet blij met het stuk en zal daarover nog artikel 47 vragen stellen.

D66 (Demas) is blij dat er in ieder geval een document ligt. D66 is echter niet blij met de inhoud, dus de concretisering en de vernieuwingen. 'Conform het advies van Movisie ligt de nadruk niet op het ontwikkelen van nieuwe aanpakken, maar op het bewaken van de samenhang.' Wordt dit niet al jaren zo toegepast? Er staan ook niet veel nieuwe zaken in het document. Is dit niet slechts een verzameldocument van wat er al is? Waarom wordt niet eerst een informatieronde ingepland? Er zijn

immers nog heel veel vragen. Waarom wordt iets uit 2017 nog steeds een pilot genoemd? Kan de wethouder dit toelichten? Wanneer komt de evaluatie?

Verder staat op pagina 20 de missie vermeld. Waar is de concretisering? Hoeveel wil de wethouder verminderen? Dit moet men immers kunnen meten. D66 mist dus een smarte formulering. D66 vindt de visie ook meer een concretisering, dan een visie. Een visie is waar de gemeente over tien jaar wil staan. Hoe wordt dit aangepakt? D66 mist dit. Dit is dus geen beleidsplan, maar een beleidskader. D66 vraagt wat met alle toelichtingen en opmerkingen vanuit de stadsrondes is gedaan. Waar wordt dit meegenomen? D66 was ook altijd voorstander van de budgetkringen, een duurzame manier van armoedebestrijding. Kan dit nog expliciet worden benoemd? D66 ziet liever een uitvoeringsdocument waarin de kaders worden gesteld en waarmee concreet zaken kunnen worden gevolgd.

GroenLinks (Janssen) stelt vast dat er in Maastricht ook mensen zijn die onder de brug moeten overnachten. GroenLinks wordt hierdoor geraakt. De fractie was dan ook blij met de paragraaf in het coalitieakkoord over het armoedebeleid. Bij de Sustainable Development Goals staat ook armoede met stip op 1. GroenLinks keek dan ook uit naar dit document. Verder herkent GroenLinks ook wat Movisie schrijft. GroenLinks is ook geen voorstander van nog meer pilots, maar wil graag op zoek gaan naar de samenhang. Die lijkt echter in dit document te ontbreken. GroenLinks is wel tevreden over de 50-gezinnen aanpak. Dit mag vaststaand beleid worden. GroenLinks is ook tevreden over de integrale gebiedsteams. GroenLinks maakt zich wel zorgen over hetgeen dit vergt van medewerkers die veertig jaar lang op een bepaalde manier hebben gewerkt. De fractie zou graag meer informatie hierover ontvangen.

GroenLinks herkent zich ook zeer in de bijdrage van de SP. Het belangrijkste is dat dit beleidskader ontzettend veel ruimte biedt. Dit gaat inderdaad tot 2030. De raad wil graag in dit proces worden meegenomen. Wat wordt in de eerste twee jaar gedaan? GroenLinks vindt dat de ambities vooral gaan over de stip aan de horizon. Dit mag echter geen vrijbrief zijn om achterover te leunen en te hopen dat in 2030 de cijfers verbeterd zijn. Verder sluit GroenLinks aan bij de vraag van de PvdA over de gemeente Heerlen. Dat heeft ook te maken met bestuurlijke keuzes. De raad wil hierop ook meer grip krijgen. Waar is dus het beleidsplan?

Verder mist GroenLinks ook de afbakening van de doelgroepen. Er worden wel wat wijken genoemd, maar dit moet beter geduid worden. Wel wordt in de monitor sociaal domein gemonitord. GroenLinks wil echter ook graag vooruitkijken. Zit men op koers? Moet men bijstellen? GroenLinks is dus op zoek naar meer handvaten om de controlerende taak van de raad beter in te kunnen vullen. GroenLinks is dus nog niet helemaal overtuigd.

De voorzitter stelt vast dat de Partij voor de Vrijheid, Groep Maassen en Groep Alexander Lurvink afwezig zijn.

Wethouder Janssen stelt vast dat de Sociaal Actieve Burgerpartij geen vragen heeft gesteld. Verder spreekt PVM over verschillende partijen en organisaties en de regie. De wethouder wacht ook met smart op de regie. De wethouder legt uit dat het plan wel de mogelijkheid biedt om die regie te gaan pakken om te komen tot een gezamenlijke aanpak. De wethouder legt uit dat de 50-gezinnen met name gericht zijn op multi-problematieken. Dus gezinnen waar meerdere organisaties over de vloer komen. Dit is gaat dus verder dan de armoede en de schuldhulpverlening. Momenteel worden in de pilot de gezinnen nog aangedragen door de mensen die binnen de 50-gezinnen aanpak zelf werken.

De **PvdA** (Slangen) is – per interruptie – enerzijds blij dat de wethouder aangeeft dat het kader de mogelijkheid biedt om als gemeente de regie te pakken. In de doelenboom – lijst met activiteiten – staan echter enorm veel andere spelers en organisaties. Mensen worden nu van het kastje naar de muur gestuurd en weer terug. De PvdA vraagt hoe de wethouder de regie in dat web van al die organisaties wil pakken. Hoe gaat de wethouder die samenwerking aanvliegen?

Wethouder Janssen legt uit dat de raad eerst het beleid moet vaststellen. Daarna moet de discussie over de regierol met de verschillende partijen worden gevoerd.

Verder is het de bedoeling dat de 50-gezinnen aanpak verder wordt uitgerold. Men moet inderdaad af van de vinklijstjes en dat vergt een heel andere werkwijze van de medewerkers. De medewerkers van de 50-gezinnen aanpak leren nu op vrijwillige basis een nieuwe werkwijze aan en zij zullen die kennis gaan overdragen aan hun collega's, die misschien nu nog wat huiverig is.

GroenLinks (Janssen) vraagt – per interruptie – om in de notulen op te nemen dat de presentatie van het kennisinstituut – in het Trefcentrum Wittevrouwenveld – over de 50-gezinnen aanpak bij de stukken wordt opgenomen. Daarin wordt immers de 50-gezinnen aanpak heel duidelijk uitgelegd.

Wethouder Janssen dankt. De wethouder legt vervolgens uit dat er momenteel geen tekorten zijn. Het armoedebeleid wordt voor het lopende jaar en het komende jaar gedekt, onder andere vanuit de reserves. Voor het komende jaar is echter wel een taakstelling in de begroting van 10,5 miljoen euro. Het college weet momenteel nog niet waar dit geld vandaan gehaald moet worden. Daarbij is ook alles bespreekbaar.

Verder heeft de gemeente Maastricht uiteraard op verschillende manieren contact met het Rijk. Er zijn allerlei lobby's om ervoor te zorgen dat het Rijk haar verantwoordelijkheid neemt voor de tekorten in het sociale domein. Dit gaat bovendien gepaard met een korting op de BUIG-middelen. Minister Ollongren gaat nu bekijken of die methodiek met betrekking tot de BUIG-middelen en de middelen vanuit het Gemeentefonds nog een keer tegen het licht kunnen worden gehouden. Die samenwerking loopt niet geheel soepel. De wethouder verwacht hiervan op korte termijn niet al te veel soelaas.

Partij Veilig Maastricht (Garnier) vraagt – per interruptie – of de toezegging van minister Ollongren ook betrekking heeft op de herstructurering van het Gemeentefonds in 2021.

De heer **Kramer** antwoordt ontkennend. De heer Kramer legt ambtelijk uit dat de trap-op-trap-af systematiek in het acres lastig wordt, omdat het Rijk niet voldoende uitgeeft en dat de gemeente Maastricht daardoor dubbel gepakt wordt. Bovendien is naast de kortingspercentages van het begin van de decentralisaties, ook nog een zorgakkoord gesloten waardoor het Rijk ook minder geld uitgeeft. Verder duwt men door de extramuralisering nog meer mensen naar buiten, dus naar de gemeentes. Minister Ollongren heeft nu gezegd dat de trap-op-trap-af systematiek eigenlijk niet doorgezet kan worden, ook onder druk van de G40 en de VNG. Dit staat los van de herstructurering van de verschillende potten – Jeugdzorg, Wmo en BUIG-middelen– in het sociale domein. Daaraan wordt nog gesleuteld. Dit gaat echter pas in de volgende coalitieperiode van het Rijk spelen en dus is de gemeente Maastricht daarmee vooralsnog niet geholpen.

Wethouder Janssen is verder heel benieuwd naar het genoemde artikel. De wethouder vraagt om dit artikel aan te reiken, want de wethouder herkent dit niet. De wethouder vraagt ook om casuïstiek aan te reiken.

In antwoord op de opmerkingen over de ambitie van 2030 legt de wethouder uit dat het heel erg moeilijk is om onder het landelijk gemiddelde te zitten. Enerzijds is het heel moeilijk om armoede te bestrijden en op te lossen en anderzijds heeft Maastricht zich hiermee een aardige ambitie opgelegd. Het Nederlands gemiddelde is immers het gemiddelde van alle gemeenten in geheel Nederland. De wethouder wil desalniettemin graag hiervoor gaan. De wethouder deelt mee dat Maastricht in 2017, 2018 en 2019 van 11,8% naar 11,5% naar 11,3% is gegaan. In 3 jaar tijd is de armoede in Maastricht dus met 0,5% gedaald. Het Nederlands gemiddelde is momenteel 10,1 %. Als die lijn dus wordt doorgezet, zou men het landelijke gemiddelde kunnen halen. De wethouder wil ook geen ambitie opleggen die niet haalbaar is. Dat zou immers alleen maar frustrerend zijn.

GroenLinks (Janssen) juicht – per interruptie – deze cijfers toe. De fractie vraagt of dit geclaimd kan worden door de interventies die de gemeente heeft gedaan. Mogelijk heeft dit immers ook met andere omstandigheden te maken.

Wethouder Janssen kan dit niet duidelijk maken. Armoede is immers een heel complex fenomeen. Men zal ook nooit kunnen rapporteren wat het effect van een actie is geweest. Daarnaast kan Maastricht zich wel vergelijken met het landelijke gemiddelde. De wethouder deelt mee dat het landelijke gemiddelde van 10,8% naar 10,4% naar 10,0 % is gegaan. Maastricht loopt dus iets meer in dan het Nederlandse gemiddelde. De wethouder weet echter niet of dit te danken is aan het gemeentelijke beleid. De wethouder hoopt dat dit aan het beleid ligt.

De **PvdA** (Slangen) stelt – per interruptie – vast dat de wethouder wel voor het gemak ervan uitgaat dat het landelijke gemiddelde niet omlaag gaat. Misschien had men dit concreter aan Movisie kunnen vragen? Of had men misschien helemaal geen onderzoek hoeven te doen als er geen causaal verband aan te wijzen is? Dat geld hoeft dan ook niet aan onderzoek worden uitgegeven.

Wethouder Janssen legt nogmaals uit dat het beïnvloeden van factoren wel bepaalde effecten heeft. Dat blijkt ook uit onderzoek. De mate waarin kan men echter niet hard maken.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) wordt – per interruptie – ietwat moedeloos van het armoedebeleid. Het gaat immers om mensen die concreet geholpen willen worden. Het woord preventie heeft men twintig jaar geleden ook opgeschreven. Wat heeft men nu geleerd? Is dit alles? Vroeger werd werk ook gezien als de echte oplossing voor armoede. De fractie hoort dit ook bijna niet meer

terugkomen. Dit is dus heel mager. Het enige positieve wat de fractie heeft gehoord is de 50-gezinnen aanpak. De fractie vraagt om een reactie.

Wethouder Janssen is het oneens met de LPM. De wethouder legt uit dat de invulling van preventie nu wel degelijk heel anders is dan twintig jaar geleden.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) geeft desgevraagd nogmaals aan dat nu maar over tienden van procenten wordt gesproken. Er wordt dus eigenlijk geen echte vooruitgang geboekt. Verder stuit het ook tegen de borst dat Maastricht zich vergelijkt met andere steden. Dat is een rekenmodel en dit sluit niet aan bij de echte aanpak.

Wethouder Janssen legt uit dat het gaat om een afname van 0,5% op 11,8%. De wethouder vindt dat aanzienlijk. Ieder huishouden dat uit de armoede komt is heel belangrijk. Verder is de wethouder ook een voorstander van de 50-gezinnen aanpak, maar die aanpak is geen antwoord op iedere vraag.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) herhaalt desgevraagd de vraag over de bewindvoerders en de schuldhulpverlening. De bewindvoeringskosten rijzen uit de pan en er komt al tien jaar geen echte oplossing. De fractie adviseert om het gesprek aan te gaan met de rechtbank. Misschien kan de gemeente wel betrouwbare bewindvoerders regelen? Verder staat in de begroting dat de capaciteit voor de schuldhulpverlening moet worden uitgebreid. Met andere woorden, er is steeds meer vraag naar schuldhulpverlening. Er worden dus geen echte slagen gemaakt. De fractie is voorstander van pragmatische oplossingen. Het geld van al die onderzoeken en monitoring kan beter anders ingezet worden. Waarom komen de wethouder en de ambtenaren niet zelf met praktische ideeën om de zaak op te lossen?

Wethouder Janssen legt uit dat over de bewindvoering overleg werd gevoerd met de rechtbank. De betreffende rechter heeft helaas afscheid genomen. De rechtbank is ook volkomen autonoom over de bewindvoering.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) verwacht juist dat de wethouder met de rechtbank om de tafel gaat zitten. Dit moet samen met de rechtbank pragmatisch worden bekeken.

Wethouder Janssen antwoordt bevestigend. De wethouder heeft dit gedaan en hij doet dit nog steeds. De wethouder deelt ook de mening van de LPM dat de schuldhulpverlening heel veel geld kost. Deze week is het pilot Vindplaats van schulden gestart, waarbij getracht wordt om vroegtijdig te interveniëren. Daarmee gaan de kosten hopelijk omlaag.

In antwoord op het CDA geeft de wethouder aan dat de raad het rapport van Movisie heeft ontvangen. Daarin staat ook wat de stadsgesprekken hebben opgeleverd. Verder heeft de gemeente Maastricht een aantal declaratieregelingen en individuele tegemoetkomingen, naast de bijzondere bijstand. Die informatie is in de informatiesessie ook met de raad gedeeld en de wethouder verwijst nu daarnaar terug. De wethouder heeft het eerste resultaat van de 50-gezinnen aanpak nog niet in beeld. Begin volgend jaar wordt dit duidelijk. De wethouder zal wel aanreiken wat al bekend is (toezegging). Het extra geld van het Rijk voor schulden is besteed aan het pilot Vindplaats van schulden.

Het **CDA** (Es Sadki) vraagt – per interruptie – meer uitleg over de ondersteuning vanuit het Rijk.

Wethouder Janssen antwoordt dat die ondersteuning in de onderzoeksfeer zit. De gemeente Maastricht maakt daarvan gebruik.

GroenLinks (Janssen) wil toch graag een punt van orde maken. GroenLinks zou het logisch vinden als er eerst een informatieronde was georganiseerd. Er zijn nog heel veel technische vragen, terwijl het juist de bedoeling is van een raadsronde om een politieke discussie/dialog te voeren en het college te bevragen. GroenLinks mist dit tot nu toe.

De voorzitter constateert ook dat er nog veel vragen zijn. Dit kan ook betekenen dat er nog een tweede raadsronde georganiseerd moet worden. Het is echter helaas niet meer mogelijk om nu nog een informatieronde in te plannen.

In antwoord op het 50PLUS geeft **wethouder Janssen** aan dat de aanbeveling van de rekenkamer juist wel is overgenomen. Verder is middels een raadsinformatiebrief al een toelichting gegeven op de vraag van de PvdA over de top 10 steden armoede. Dit heeft te maken met twee rekenwijzen die gehanteerd worden.

De **PvdA** (Slangen) vindt – per interruptie – dat bij de percentages wel met één maat gemeten moet worden.

Wethouder Janssen antwoordt bevestigend. Het is echter wel jammer dat het Sociaal Plan Bureau enerzijds en het CBS anderzijds verschillende meetwijzen hanteren. Maastricht gaat uit van 110% van de bijstandsnorm en dat is ook de norm die in de vergelijkingen met andere steden worden gebruikt. Die norm wordt ook door Movisie gebruikt. Daarom gebruikt Maastricht die norm en dus niet de norm van het Sociaal Plan Bureau.

Verder hebben de wethouder en de ambtenaren uiteraard ook regelmatig contact met de gemeente Heerlen om te bekijken wat men van elkaar kan leren. Vervolgens merkt de wethouder op dat de werkende armen inderdaad niet in beeld zijn. Daarom heten zij ook 'stille armen'. De wethouder hoopt echter wel dat deze mensen bij de vroegsignalering boven komen drijven.

De **Seniorenpartij Maastricht** (Habets) vraagt – per interruptie – wat men heeft geleerd van Heerlen. **Wethouder Janssen** zal die vraag schriftelijk beantwoorden (toezegging).

De **PvdA** (Slangen) vraagt wat de wethouder vindt van de aanpak van Heerlen bij kinderen in armoede. **Wethouder Janssen** heeft dat antwoord nu niet paraat. Wethouder Janssen zal die vraag ook schriftelijk beantwoorden (toezegging).

Wethouder Janssen legt vervolgens uit dat betalingsachterstanden op ieder inkomensniveau voorkomen. In de wijken waar de gemeente met de verschillende pilots actief bezig is, ziet men uiteraard ook waar zich de meeste problematiek op het gebied van armoede voordoet.

De **PvdA** (Slangen) vraagt – per interruptie – in welke wijken die pilots succesvol zijn.

Wethouder Janssen antwoordt dat nog moet blijken of de pilots succesvol zijn. Het gaat daarbij om de wijken Malberg, Pottenberg, Malpertuis, Wittevrouwenveld, Limmel, Nazareth en Wyckerpoort. De wethouder vindt het echter niet leuk om dat te benoemen.

Verder wil de wethouder ook graag naar een zo groot mogelijke uniformering bij de loketten. Dat is de volgende stap die uit de pilots gaat komen. De pilots moeten echter niet leiden tot meer geld investeren, maar tot het anders inzetten van geld. Het gaat dus om een andere werkwijze.

In antwoord op de VVD legt de wethouder uit dat de koppeling met het onderwijs meer in de preventieve sfeer zit. De wethouder vindt ook dat dit meer moet gebeuren. De scholen gaan echter over het curriculum en niet de gemeente.

De **VVD** (Van de Wouw) merkt – per interruptie – op dat het juist niet om het lesgeven gaat. Op school kan men laagdrempelig in contact komen met ouders. De directeuren hebben dit ook aangegeven. De VVD kan deze informatie ook nog naar de wethouder sturen.

Wethouder Janssen ontvangt deze informatie heel graag.

In antwoord op de Seniorenpartij legt de wethouder uit dat uit het pilot Vindplaats van schulden oplossingsrichtingen moeten blijken. De pilot is deze week gestart en de resultaten zullen dus nog even op zich laten wachten. De wethouder zal zodra hiervan meer bekend is bij de raad terugkomen. De wethouder heeft daarvan hoge verwachtingen. De wethouder zal de indicatoren ook aanreiken (toezegging). Hierover is echter ook al een raadsinformatiebrief gestuurd.

Verder kan men het norminkomen gemakkelijk vaststellen. Dit in tegenstelling tot het besteedbare inkomen. Daarvoor moet men immers bij mensen achter de deur komen. De wethouder weet niet of dit mogelijk is.

De **Seniorenpartij Maastricht** (Habets) legt – per interruptie – uit dat mensen soms met het beschikbare inkomen onder het norminkomen komen. Dan zou men toch voor hulp in aanmerking komen.

Mevrouw **Kessels** antwoordt dat de gemeente bij de inkomensondersteuning moet uitgaan van het bruto-inkomen. De norm vanuit het Rijk is 100% en de Maastrichtse maat is 110% van het sociale minimum. Dat zijn dus wettelijke voorschriften. Voor andere organisaties zoals de schuldhulpverlening gelden die normen echter niet.

De **Seniorenpartij Maastricht** (Habets) vraagt wie wel en geen tegemoetkoming krijgt, daar waar die normen niet gelden. Waar ligt de grens?

Mevrouw **Kessels** legt uit dat die mensen wel gebruik kunnen maken van een aantal fondsen en van alle dienstverlening rondom de schuldhulpverlening. Aan de schuldhulpverlening zit immers geen inkomensgrens. Mensen met een hoger inkomen en veel schulden kunnen dus gewoon terecht bij de gemeente.

De **Seniorenpartij Maastricht** (Habets) geeft – per interruptie – aan dat de wethouder nog geen antwoord heeft gegeven op de vraag over het aanvalsplan. Wanneer komt een overzicht van de indicatoren?

Wethouder Janssen legt uit dat aan het begin van de coalitieperiode ook is gezegd dat het totale armoedebeleid wordt herijkt. Wat hebben we en wat doen we goed? Vervolgens wordt gekeken wat we willen bereiken. Daarna komt de uitwerking in de uitvoeringsplannen. De wethouder ziet dit totaal als een aanvalsplan. Verder legt de wethouder uit dat het bij de indicatoren gaat om de afname ten opzichte van het Nederlands gemiddelde. Verder komen de onderdelen terug bij de uitvoeringsplannen.

De voorzitter ziet dat de vergadertijd bijna op is. Een aantal vragen vanuit de eerste termijn zijn echter nog niet beantwoord. De voorzitter stelt voor om deze ronde te schorsen. Verder kunnen een aantal technische vragen ook alvast aangereikt worden. Die vragen kunnen dan schriftelijk worden beantwoord, zodat in de volgende raadsronde vooral het politiek inhoudelijke debat gevoerd kan worden.

D66 (Demas) gaat hiermee akkoord. De fractie merkt daarnaast op dat de wethouder alle vragen wel al heeft gekregen. Dit hoeft dan ook niet meer worden toegestuurd.

De voorzitter stelt voor om de vragen – voor de zekerheid – toch nog een keer schriftelijk in te dienen. De **Sociaal Actieve Burgerpartij** (Schulpen) vraagt aan de griffie om het reglement van orde aan te reiken. Dan weet men wat wel en niet in een raadsronde aan de orde kan komen.

De voorzitter legt uit dat men het reglement in het RIS kan vinden onder dossiers algemene documenten.

Het **CDA** (Es Sadki) roept de fracties op om punten en voorbeelden met elkaar te delen.

De voorzitter steunt deze oproep van het CDA. Dit kan via de griffie gedeeld worden. Het is belangrijk dat iedereen vanuit dezelfde informatie kan spreken.

D66 (Demas) stelt voor dat het presidium toch nog eerst een informatieronde inplant. Waar en voor wanneer moeten de vragen naartoe worden gestuurd?

De voorzitter antwoordt dat de vragen zo snel mogelijk naar de griffie moeten worden gestuurd.

De voorzitter deelt vervolgens mee dat het presidium een nieuwe datum zal inplannen. Dit wordt zo snel mogelijk bekend gemaakt (afspraak).

De voorzitter schorst onder dankzegging van de aanwezigen de vergadering om 20.28 uur.

Maastricht, 8 oktober 2019

Golsteijn
Secretaris

Van Ham
Voorzitter